

Ламонова Оксана, кандидатка мистецтвознавства, наукова співробітниця Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України, м. Київ, Україна.

Миронова Ганна, старший викладач кафедри дизайну Факультету образотворчого мистецтва і дизайну Київського університету імені Бориса Грінченка.

Екологічні проекти Ганни Миронової

Ключові слова: Ганна Миронова (творчий псевдонім Anna Mironova), проект, екологічне мистецтво, українське мистецтво 2010-2020-х рр.

Lamonova Oksana, Art-Criticism Candidate Degree, Researcher, Rylsky Institute of Art Studies, Folklore and Ethnology, National Academy of Sciences Ukraine, Kyiv, Ukraine

Myronova Anna, Senior Lecturer, Faculty of Fine Arts and Design, Borys Grinchenko Kyiv University

Eco-projects of Anna Myronova.

Abstract: Anna Myronova (art pseudonym «Anna Mironova») is graphic artist (mainly as pencil drawing), painting, sculptor and author of art projects. Her «heroes» are plants, light/mirror/shade/dark, ground and water. She is considered one of the brightest representatives of “eco-art” in Ukraine.

Key words: Anna Myronova (Anna Mironova), project, eco-art, Ukrainian art of 2010–2020s.

Ганна Миронова (творчий псевдонім Анна Миронова, англ. Anna Mironova) – одна з найбільш активних і успішних сучасних вітчизняних художниць. Вона працює як графік (переважно в техніці малюнку олівцем),

живописець, скульпторка, але перш за все як авторка цілісних художніх проектів. Дослідники пов'язують творчість мисткині з екологічною проблематикою.

Не можна не помітити, що, умовно кажучи, «герої» і «сюжети» проектів та окремих серій Ганни Миронової поступово змінювалися. Спочатку помітно переважали рослини («Проросле минуле» (2010), «Грудень» (2011), «Стовбур», «Тінь трави» (обидва – 2012), «Ліс» (2013), «Спека» (2014), «Очерет» (2015), «Наді мною» (2017), серія «Опало листя» (2014)... Одночасно «набирав силу» інтерес художниці до виразних можливостей світла/ тіні – врешті решт, та ж сама «Тінь трави» була б неможлива не лише без трави, але й без світла/ тіні! На подібній «співпраці» (рослини/ світло/ тінь) Ганна Миронова пізніше побудувала ще один проект – «Проти світла» (2020). Але проекти «Геральдика бідних» (2014) і «Герби спогадів» (2015), а також арт-книга «Вночі» (2019) – це виключно авторські міркування саме над художніми можливостями світла/ тіні – або темряви. Назвемо ще «Тихий проект» (2015), побудований на мотивах світла – і відзеркалення. І, звичайно ж, «грунти», адже саме вони надихнули мисткиню на, ймовірно, грандіозніші її задуми – виставку «Фрагменти?» (2016), канівський проект «Геотексти» (2020), а також «Посуху» (2013).

Але найбільш багатозначущою та ємною «творчою стихією» стала для Ганни Миронової вода. Ставлення до неї у художниці не просто зацікавлене або шанобливе – воно наближається до містичного. Розповідаючи про історію виникнення «Геотекстів», художниця висловилася так: «Подібно до того, як *вода* у храмі більше, ніж *вода*, і *хліб* більше, ніж *хліб* <...>» (виділено нами – О. Л.) – тощо. Звичайно, священна – або освячена – вода – це також складова численних релігійних церемоній, в тому числі християнських. Але, оскільки далі йдеться про *хліб*, це саме «причастя хлібом і водою», причому в буквальному значенні слова «причастя» – «приєднання, можливість стати частиною». Йдеться, звичайно ж, про Природу – або, ще точніше, про Абсолют в різних його формах. Саме вода стає «героем»

проекту «За течією» (2018–2019), арт-книг «17 днів біля Дніпра» (2018) та «ВОДА ОДНА» (2019). Згадаємо також проекти «Посуха» і «Спека» (2014).

Одночасно той самий проєкт «Геотексти» свідчить не лише про досить оригінальне трактування екологічної тематики, але й, можливо, про поступовий вихід за її межі. Утім, «підводити підсумки» «екологічному» періоду в творчості мисткині ще очевидно зарано.